

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Szegeden, 2008. április 4. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A súlyos testi sértés büntette miatt az I.r. **vádltott és társa** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság** 2007. november 27. napján kihirdetett **3.Bf.873/2007/2. számú végzését helybenhagyja azzal, hogy az I. r. vádlott bűnügyi költség megfizetésére kötelezését mellőzi.**

Megállapítja, hogy az I.r. vádlott neve helyesen: (vezetéknév, első utónév, második utónév).

I N D O K O L Á S :

A Szegedi Városi Bíróság 2007. január hó 4. napján kihirdetett 5.B.2277/2003/18. számú ítéletével az I.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Ugyanakkor bűnpártolás vétsége miatt 200 napi tétel, összesen 50.000.- forint pénzbüntetésre ítélte.

A II.r. vádlottat súlyos testi sértés büntette miatt 300 napi tétel, összesen 60.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. Az I. és II.r. vádlottakat egyetemlegesen 8.122.- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

Az első fokú ítéletnek az I.r. vádlott felmentésére, valamint a II.r. vádlottra vonatkozó része 2007. január 4. napján jogerőre emelkedett.

Az első fokú ítéletet a Csongrád Megyei Bíróság a 2007. november 27. napján kihirdetett 3.Bf.873/2007/2. számú végzésével megváltoztatta akként, hogy az első fokú ítéletnek az I.r. vádlottra vonatkozó és fellebbezések folytán felülbírált részét hatályon kívül helyezte, és a vádlott ellen bűnpártolás vétsége miatti eljárást törvényes vád hiányában megszüntette.

A másodfokú bíróság végzése ellen az ügyész jelentett be fellebbezést az I.r. vádlott terhére, a büntetőjog szabályainak megsértése miatt, az első fokon elítélt I.r. vádlott ellen bűnpártolás vétsége miatti eljárás megszüntetése miatt, a másodfokú bíróság végzésének megváltoztatása, a vádlott bűnösségének e bűncselekményben való megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

A Csongrád Megyei Főügyészség a bejelentett fellebbezést az írásba foglalt indokolt másodfokú határozat kézhezvételét követően akként módosította, hogy a vádlott bűnösségének megállapítása, büntetés kiszabása helyett, a bűnpártolás vétsége miatti eljárás - elévülés okából történő - megszüntetését indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség a módosított ügyészi fellebbezést fenntartva indítványozta, hogy az ítélőtábla a másodfokú bíróság végzését hagyja helyben azzal, hogy a jogi indokolást változtassa meg, mely szerint az eljárás megszüntetésének jogcíme Btk. 32. § b) pontja szerinti elévülés.

A vádlott és védő a harmadfokú nyilvános ülésen a másodfokú határozat helybenhagyását indítványozta.

Az ítélőtábla a módosított ügyészi fellebbezést alaposnak ítélte.

A harmadfokú bíróság sem az első, sem a másodfokú eljárásban az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. A másodfokú eljárásban alapul vett tényállás azonban egy helyütt megalapozatlan, de a helyes tényállás az iratok alapján megállapítható volt. Ezért az ítélőtábla a Be. 388. § (2) bekezdése alapján a tényállást akként helyesbítette, hogy az I.r. vádlott előéletéként 2./ pontban megjelölt felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje helyesen: 2004. október **15.** napjáig tartott.

Egyebekben a tényállás hiánytalan, azt az ítélőtábla a fenti helyesbítéssel ítélezésének alapjául elfogadta.

Az ítélőtábla álláspontja szerint téves a védő azon álláspontja, mely szerint a Be. 310. § (1) bekezdésében írt időbeli korlátok között tehette volna meg az első fokú eljárásban az ügyész a vádmódosítást, a perbeszéd során nem. A Be. 310. § (1) bekezdése értelmében ugyanis az ügyész a Be. 321. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésig változtathatja meg a vádat, mely tanácsülés a határozat meghozatala céljából tartandó tanácsülés. Ebből következik, hogy az ügyész a perbeszédben is módosíthatja, illetőleg kiegészítheti a vádat.

A harmadfokú bíróság nem osztotta a másodfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában járt el, mert a vád tényállásának egy mondatlalt történő kiegészítése nem értékelhető vádmódosításként.

Az ítélőtábla álláspontja szerint az első fokú eljárásban 2007. január 4. napján tartott tárgyaláson az ügyész azon magatartása, mellyel a perbeszéd során az I.r. vádlottal szemben a vádat fenntartva, a tényállást azzal egészítette ki, hogy "a baseballütőt az I.r. vádlott a későbbiek során a gépkocsiban elrejtette", vádmódosításnak minősül, az ügyész az I.r. vádlott e cselekményét vád tárgyává tette. A törvényes vád fogalmát illetően több álláspont is kialakult a jogi irodalomban. Egységes azonban a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy a vád törvényességének nem feltétlen tartalmi eleme a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítése - Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának 1/2007. BKv. I/2 c) pontja.

Ugyanakkor a törvényes vád elengedhetetlen tartalmi eleme, hogy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekményt tartalmazzon [1/2007. BKv. I/2 b) pontja]. Ezen feltételnek, a fent említett ügyészi vádmódosítás mindenben megfelel. Tekintettel arra, hogy az ítélőtábla álláspontja szerint törvényes volt a vád, így annak hiányában a büntetőeljárást nem lehetett megszüntetni a Be. 332. § (1) bekezdés d) pontja alapján.

Nem osztotta az ítélőtábla a másodfokú bíróság azon álláspontját sem, hogy az alapcselekmény részese egyben bűnpártolás tettese is lehet. Az egységes ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis fogalmilag kizárt, hogy az alapcselekmény elkövetője - azaz az alapbűncselekmény elkövetésében tettesként vagy részesként részt vevő személy - egyben az ehhez az alapcselekményhez kapcsolódó bűnpártolás tettese lehessen. Ebből következik, hogy az I.r. vádlott esetleges alapcselekményben való bűnössége megállapítása esetén sem lehetett volna halmazatot megállapítani (BH. 1981. évi 52. és 2004. évi 169. számú jogeset).

Megjegyzí az ítélőtábla, hogy a bírói gyakorlat szerint fordított helyzet viszont lehetséges: az alapcselekmény tettese lehet a bűnpártolás részese, mégpedig tipikusan felbujtó (Magyar Büntetőjogi Kommentár 688/1. oldal 6. pont - HVGORAC Kiadó).

A jelen ügyben az első fokon eljáró Szegedi Városi Bíróság kétséget kizáróan nem látta bizonyítottnak az I.r. vádlott bűnösségét súlyos testi sértés büntetétéhez nyújtott bűnsegédi magatartásban, ezért őt felmentette. Tekintettel arra, hogy az ügyészi vád törvényes volt, helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az I.r. vádlott magatartása bűnpártolás vétségét valósított meg. Mivel a súlyos testi sértés büntetétéhez nyújtott bűnsegély és a bűnpártolás halmazatban nem állapítható meg, az első fokú ügyész akkor járt volna el helyesen, ha indítványozza, hogy amennyiben a bíróság nem látja bizonyítottnak I.r. vádlott bűnösségét a súlyos

testi sértés büntettséghez nyújtott bűnsegélyben, úgy bűnösségét - az elkövetés eszközének elrejtésében való közreműködése miatt - állapítsa meg bűnpártolás vétségében. Annak ellenére, hogy ilyen indítvány nem hangzott el, a felmentő rendelkezésre figyelemmel I.r. vádlott bűnösségét már meg lehetett állapítani a Btk. 244. § (1) bekezdés b) pontja szerinti bűnpártolás vétségében.

Tévedett azonban, amikor nem állapította meg, hogy e bűncselekmény büntethetősége 2006. január 23. napján elévült, figyelemmel arra, hogy annak elkövetési időpontja 2003. január 24. napja, tehát az elkövetéstől az elbírálásig - 2007. január 4. napja - több mint 3 év eltelt.

A fent kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra a másodfokú bíróság határozatának jogi indokolását akként helyesbíti, hogy az eljárás megszüntetésének helyes jogcíme elévülés [Btk. 32. § b) pont, Be. 332. § (1) bekezdés a) pont].

Észlelte az ítéletábra, hogy a másodfokú bíróság elmulasztott rendelkezni az eljárás megszüntetése mellett az I.r. vádlottat terhelő bűnügyi költségről, ezért a harmadfokú bíróság a Be. 338. § (2) bekezdése alapján az I.r. vádlott bűnügyi költség megfizetésére kötelezését mellőzte.

A kifejtettekből következik, hogy mivel az ügyész fellebbezése a másodfokú végzés érdemi részének megváltoztatására nem irányult, ezért azt az ítéletábra a Be. 397. § alapján a rendelkező részben foglaltak szerint helybenhagyta. Ugyanakkor az ügyészi fellebbezést alaposnak ítélve a másodfokú határozat jogi indokolását a fentiek szerint megváltoztatta.

Az ítéletábra az I.r. vádlott személyi igazolványából megállapította, hogy neve helyesen: (vezetéknév, első utónév, második utónév).

Szeged, 2008. április 4.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja

Bhar.I.37/2008/4.

A Szegedi Ítéletábra Bhar.I.37/2008/4. számú, illetve a Csongrád Megyei Bíróság 3.Bf.873/2007/2. számú végzése a jelen végzés folytán 2008. április 4. napján jogerős.

Szeged, 2008. április 4.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke